

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Vi er enige med fru Eva Møller i, at vi skal gøre uddannelsessystemet fleksibelt. Vi skal give afstigningsmuligheder for dem, der ikke har mulighed for at få en kandidatuddannelse.

Men det, der bliver spurgt om, fru Eva Møller, er: Mener Det Konservative Folkeparti, at vi allerede ved starten skal sige, at de, vi lukker ind på en bacheloruddannelse, er afskåret fra, hvis de består en bacheloruddannelse med tilfredsstillende resultat, at komme ind på en kandidatuddannelse? Ministeren siger nu, at han ikke vil afskære sig fra muligheden for at lave adgangsbegrænsning til den egentlige kandidatoverbygning.

Undervisnings- og forskningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg foreslog, at vi alle lod være med at foretage besværgelser i dag, og at vi overvejede sagen grundigt punkt for punkt.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Jeg er helt enig med undervisningsministeren i det sidste. Jeg skal henvise såvel hr. Frank Jensen som fru Helle Degn til, når Folketingets forhandlinger bliver trykt, at se, at det netop var det, jeg på dette felt om bacheloruddannelserne sagde i mit første indlæg.

Rahbæk Møller (SF):

Ministeren anfægtede, at der var sket en stigning i antallet af afviste. Det er der faktisk. Hvis man ser på tallene bag i redegørelsen og ser bort fra, at HH'ere ikke er medregnet, så ser man, at fra 1986 til 1987 steg tallet af afviste med 613 og fra 1987 til 1988 med 713. Det er rigtigt, at der samtidig det sidste år var en stigning i antallet af folk, der fik løfte om optagelse et år senere, og at der blev skaffet 500 pladser, så der var et fald fra 1987 til 1988. Men 1988-tallet ligger stadig væk højere end 1986.

Medmindre ministeren kan blive ved med at finde ekstraordinære pladser i stigende omfang, er der en stigningstendens i disse tal. Det er et faktum, og det hænger selvfølgelig sammen med, at der sker stadige mekaniske nedskæringer af budgetterne. Det kan kun ytre sig i

flere afviste, i kortere studier eller i ringere studieforhold.

Ministeren prøver på at snakke udenom ved at sige, at det da er muligt, at man kan effektivisere studierne, og det er da også muligt, at man kan det. Må jeg foreslå en arbejdsdeling: Folketinget sørger for at stoppe disse nedskæringer, mens ministeren til gengæld sørger for at bruge de bevillinger, han får, mere effektivt.

Ministeren sagde, at han ikke følte noget had til humaniora. Det er jeg da glad for at høre. Det er ikke rart, at der er nogen, der hader noget. Men det, jeg hæftede mig ved, var, at ministeren i tide og utide taler om alle de mange arbejdsløse humanister, og så bruger han konsekvent forkerte tal, for han siger, at 17 pct. er arbejdsløse. Men det er 17 pct. ledighedsberørte, og det er noget ganske og aldeles andet. F.eks. ved jeg, at der på engelsk er 5 pct. arbejdsløse. Det er altså et væsentligt andet tal. Alene det, at ministeren laver talfusk, giver mig associationer om, at så må der være et eller andet specielt følelsesmæssigt forhold bag det, men det er bare almindeligt talfusk, forstår jeg.

Så vil jeg godt bede ministeren uddybe tanker om deltidsstuderende lidt mere. Jeg forstod, at de ikke skulle betale fuldt ud, hvad det koster, men kun 20 pct. O.k., det er da noget, men hvorfor overhovedet indføre betalingsuniversiteter her i landet? Det er dog et fremmedelement, og det kan kun skade.

Dernæst sagde ministeren, at det ikke var sådan, at alle og enhver kunne blive optaget, kunde, der brændte for det. Der var en meget levende beskrivelse af den, der der så gerne ville læse psykologi og brændte for det. Jeg synes også, at det skulle vedkommende da have lov til. Men hvad er kriteriet for, hvem der brænder? Efter hvilke kriterier vil ministeren optage folk på disse deltidsstudier?

Jeg vil gerne understrege, at jeg ikke har noget imod tanken om deltidsstudier. Når ministeren forklarer, at det kan være fint for folk fra, jeg tror, det var Naskov og Maribo, ministeren nævnte, at have mulighed for at gå til undervisning langt væk og på åbent universitet og delstudier, så er jeg helt enig i disse tanker; det er ikke dér, min bekymring ligger. Min bekymring gælder betalingen, og min forundring gælder, hvad der bliver optagelseskriterierne efter ministerens indlæg.